

Underfølgelse værd, og det vilde efter min Opfattelse være nok saa passende som at komme med det paa den Maade ved 2den Behandling. Naar den ærede Minister da kom med et Lovforslag, omhandlende det Samme som denne Paragraf, man nu skal udstyre, kunde der blive nedsat et Udvalg om det Spørgsmaal, eller det kunde blive henvist til Jernbaneudvalget — hvorledes det vil gaa, veed jeg ikke — og der kunde vi faae forskellige Stridsspørgsmaal klarede, som nu veksler mellem den ærede Minister og adskillige ærede Medlemmer indbyrdes og ligeledes mellem Udvalgets forskellige Medlemmer indbyrdes, jfr. f. Ex. Udtalelserne af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) og Udvalgets ærede Ordfører. Man kom da til at se, om det var rigtigt fra Statens Side at give Garantii for et saa stort Beløb, eller hvilken Fremgangsmaade det vilde være rigtigt at bruge, om man kunde tage Noget af Reserverfonden, og om man overhovedet behøvede saa Meget osv. Dersom det gik saaledes med Nr. 9, kunde man mulig formaa Udvalget til ligeledes at udstyre Forslaget under Nr. 11; det veed jeg ikke, men isølge den Betragtning, jeg kan have ved at gennemse det, forekommer det mig, at Bestemmelserne i Forslaget under Nr. 11 med Hensyn til Reserverfondens Stilling til Vedligeholdelsen kunde gaa samme Vej, og da behandles i Foræning med det Spørgsmaal under Nr. 9. Jeg skal i den Henseende ganske følge, hvad Udvalgets ærede Ordfører bestemmer eller foreslaar, men det forekommer mig, at det er en beslægtet Sag, som gjerne kunde behandles under den anden. Derved blive vi fri for to af de Spørgsmaal, som det aabenbart nu generer endelig at give sin Stemme over ved 3die Behandling. Hvad nu angaar Vædringsforslaget under Nr. 12 af den ærede Minister, er det, forekommer det mig, ogsaa mærkeligt at se en saadan ny almindelig Bemyndigelse sat ind ved 3die Behandling af denne Lov. Det fremtræder her, som om der slet ingen Enighed var tilstede mellem Udvalget og Ministeren, og jeg har nok hørt den ærede Ordfører udtale sig imod det, men jeg veed dog alligevel ikke, om det skal vedtages eller forkastes; thi nogen egentlig Oplysning om Spørgsmaalet i den Henseende har jeg ikke faaet. Jeg veed ikke, hvad der er Udvalgets Mening med Hensyn til dette store nye Punkt, der er kommet frem her ved 3die Behandling. Jeg mener, at det kunde gaa samme Vej, og at vi saaledes kunde blive fri for at blive befværede med flere store Spørgsmaal, som dette lille Lovforslag saaledes er blevet belempret med paa sin Vej. Dermed har jeg selvfølgelig ikke sigtet i mindste Maade til noget Forslag, som Udvalget har stillet til 3die Behandling i Konsevents af Forhandlingerne ved 2den Behandling, thi det har jo en naturlig Ret til at frembringe noget Nyt ved 3die Behandling af Lovforslaget; men jeg har navnlig sigtet til den ærede Ministers

Fremgangsmaade, ved 3die Behandling at indsatte et saa stort Spørgsmaal i et Vædringsforslag, uden at det er tiltraadt af Udvalget og til 3die Behandling atter kaste et nyt Forslag ind, ligeledes uden at det er tiltraadt af Udvalget, og saa skal det være endelig Lov efter lige at have set paa det. Hvad iøvrigt angaar Spørgsmaalet, som her er reist, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at vi ere Skyld i, at Frederiksfund ingen Bane har faaet indtil Dato af den Grund, at vi skulle have været for lidt velvillige overfor det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg tror derimod, at Forholdet er saaledes, at Frederiksfund-Egnen ingen Bane har faaet, fordi vi have været saa villige til at gaa ind paa Indrømmelser til det sjællandske Jernbaneselskab, at det er det Ord „Meget kræver Mere“, der har givet det sjællandske Jernbaneselskab og hvem der staar i Forbindelse eller Forhandling med det, Anledning til at troe, at naar de blot seiggjorde Noget, fik de Noget, der var endnu bedre end det; de tidligere have faaet, og at man derfor har udsat og udsat, indtil det Tidspunkt kom, da man kunde faae en yderligere Begunstigelse. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at en saadan Bane, der gik tværs over den nordlige Del af Sjælland til Frederiksfund, skulde kunne komme istand. Det forekommer mig, at jeg har hørt engang tidligere, at den kunde gaa hen til Hørsholm, og maaske det da var muligt at forbinde den med Udvalgets nye Bane til Hørsholm, og at den med en saadan Forlængelse meget passende kunde komme istand i den Retning, som tidligere har været omtalt, saaledes at den kunde gaa til Slangerup og Frederiksfund, og at man altsaa ikke behøvede det sjællandske Jernbaneselskab for at faae denne Bane anlagt. Det undrer mig at høre, at man først nu ved 3die Behandling taler om Knudepunktet for en saadan Bane, og at man ikke i Lovforslaget og heller ikke i Betænkningen har fundet Anledning til at gjøre det fuldstændigt klart, hvorledes Udvalget stiller sig til et af Knudepunkterne, f. Ex. Slangerup (Modsigelse). Det staar i alt Fald ikke tydeligt. Mange af os have jo antaget, at det var en given Sag — jeg hører forresten nu, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ogsaa har udtalt, at det vilde være meget heldigt, om det kunde lykkes — at Slangerup blev Knudepunktet, ikke blot for den Egnns Vedkommende, der skulde forbindes med Hovedstaden og Frederiksfund, men ogsaa for en eventuel Forlængelse af Banen til Frederiksværk. Det vilde være det Unaturligste af Verden og da det aabenbart vil blive et nærliggende Fremtidsspørgsmaal at faae en Bane til Frederiksværk, forekommer det mig at være ganske besynderligt, om man gik langs med Roskilde-fjord Syd for Frederiksfund og ligeledes fortsatte med Banen Nord for Frederiksfund istedet for at gaa gennem et Opland, der giver en Indtægt til begge Sider, altsaa direkte